

ДІЯЛЬНІСТЬ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ ЩОДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Палєха Владислав Олександрович, здобувач 1 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук **Коваленко І.А.**

Міністерство внутрішніх справ України (МВС України) — центральний орган виконавчої влади України, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

МВС України є головним (провідним) органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань формування і реалізації державної політики у сфері захисту прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, ведення боротьби із злочинністю, охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, безпеки дорожнього руху, охорони та оборони особливо важливих державних об'єктів.

Важливою складовою діяльності Міністерства внутрішніх справ України є співпраця з правоохоронними органами інших держав. З метою протистояння транснаціональній злочинності МВС активно вивчає зарубіжний досвід, налагоджує обмін оперативною та іншою інформацією, проводить спільні операції. Україна успішно інтегрується до системи Інтерполу, приєдналась до європейських конвенцій з питань кримінального судочинства. Працівники системи МВС України зарекомендували себе як високопрофесійні фахівці миротворчої діяльності у складі місій Організації Об'єднаних націй та ОБСЄ.

Боротьба з транснаціональною злочинністю у сучасних умовах, коли переважна більшість країн Європи входять до складу Європейського Союзу, неминуче обумовлює необхідність налагодження співробітництва між правоохоронними органами України та ЄС. Аналіз відповідних міжнародно-правових актів дозволяє зробити висновок, що у сфері спільної з Україною боротьби зі злочинністю Європейський Союз приділяє увагу, перш за все, таким видам злочинів, як тероризм; організована злочинність; відмивання грошів; торгівля людьми і нелегальна міграція; кіберзлочинність тощо.

Вищезгадані злочини відносяться до категорії так званих злочинів міжнародного характеру (або транснаціональних злочинів), тобто передбачених міжнародними угодами суспільно небезпечних діянь, які роблять замах на нормальні відносини між державами та шкодять мирній співпраці у різноманітних галузях. На відміну від міжнародних злочинів відповідальність за злочини міжнародного характеру несе не держава, а індивіди, в той час як відповідальність настає на підставі міжнародної угоди, але згідно з національним правом. За своєю юридичною суттю злочини міжнародного характеру є

загальнокримінальними, але вони обтяжені "закордонним елементом". Практика свідчить, що з деякими видами злочинів міжнародного характеру потрібна боротися не тільки в національному масштабі, але й у форматі міжнародного співробітництва.

Тенденцією сучасного етапу діяльності міжнародного співтовариства з підтримання або відновлення миру є підвищення ролі регіональних організацій, у першу чергу, європейських, у справі врегулювання локальних конфліктів. Активну роль у зміцненні міжнародного миру і безпеки в світі останнє десятиріччя грає Європейський Союз. З урахуванням стратегічного курсу України щодо євроінтеграції виникає низка питань стосовно доцільності її співробітництва з ЄС у галузі підтримання міжнародного миру, стану правового забезпечення цієї співпраці, ефективності системи управління діяльністю, пов'язаної з участю працівників органів внутрішніх справ України в операціях на користь миру під егідою Євросоюзу.

До основних джерел правового забезпечення участі МВС України у спільних з Європейським Союзом заходах з підтримання чи відновлення міжнародного миру і безпеки можуть бути віднесені Конституція, закони України, акти Президента держави, Верховної Ради, Кабінету Міністрів, центральних органів виконавчої влади України тощо. В Україні система управління процесом організації участі працівників органів внутрішніх справ у міжнародних операціях Євросоюзу на користь миру ще тільки складається. У її структурі можна виділити декілька складових, найбільш важливими з яких є компоненти, пов'язані з розглядом і прийняттям рішення щодо участі України в операції; відбором і підготовкою кандидатів на посади працівників цивільної поліції; організацією проходження служби працівниками органів внутрішніх справ в умовах міжнародної місії.

Міністерство внутрішніх справ України як головний орган у системі центральних органів виконавчої влади з питань формування і реалізації державної політики у сфері захисту прав і свобод громадян, ведення боротьби зі злочинністю (ст. 1 "Положення про Міністерство внутрішніх справ України" [3]) згідно зі ст. 3 Закону України "Про участь України в міжнародних миротворчих операціях" [2] при отриманні від Міністерства закордонних справ України запрошення міжнародної організації щодо участі в міжнародній миротворчій операції розглядає питання і, в разі позитивного вирішування питання, вносить спільну пропозицію на розгляд Ради національної безпеки і оборони України.

Існуюча система не повною мірою відповідає сучасним вимогам міжнародних організацій стосовно підвищення рівня оперативності щодо прийняття рішення про участь в операції на користь миру. Наприклад, згідно з пп. 1-3 Указу Президента України від 1 лютого 2000 р. № 153 "Про порядок розгляду пропозицій щодо участі України в міжнародних миротворчих операціях" загальний строк розгляду

інформації від міжнародних організацій щодо можливої участі України в міжнародних миротворчих операціях складає 8 діб, загальний строк розгляду офіційного звернення щодо направлення миротворчого контингенту чи миротворчого персоналу або надання матеріально-технічних ресурсів і послуг Міністерства закордонних справ України та заінтересованого центрального органу виконавчої влади - 21 день[1]. У той же час законодавством не визначений строк розгляду цього питання Радою національної безпеки і оборони України та Президентом держави. Одним із можливих засобів прискорення процесу прийняття рішення є передача повноважень щодо прийняття рішення стосовно участі працівників органів внутрішніх справ в міжнародних операціях на користь миру від Президента держави Прем'єр-міністру як глави виконавчої влади.

Європейська інтеграція не усуває суперечностей, які можуть виникати на тій чи іншій її стадії у різних формах, а тому важливим є створення адекватного механізму їхнього узгодження. Незважаючи на те, що євроінтеграційний процес - складний і тривалий, з відповідними проблемами, Україна зробила свій вибір ще з моменту проголошення своєї незалежності - входження в європейський простір. Курс на європейську інтеграцію є природним наслідком здобуття Україною державної незалежності. Крім того, європейський вибір України - це водночас і рух до стандартів реальної демократії, інформаційного суспільства, соціально орієнтованого ринкового господарства, базованого на засадах верховенства права й забезпечення прав та свобод людини і громадянина.

Список використаних джерел:

1. Про Порядок розгляду пропозицій щодо участі України в міжнародних операціях. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/153/2000>
2. Про участь України в міжнародних миротворчих операціях: Закон України від 23 квітня 1999 // Відомості Верховної Ради України. - 1999. - № 22-23. - Ст. 202.
3. Про Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Указ Президента України від 17 жовтня 2000 р. № 1138 // Офіційний вісник України. - 2000. - № 42. - 03 листопада 2000 р.

ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКОГО ТА СУМІЖНИХ ПРАВ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Семенишина Ірина Миколаївна, здобувач 4 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук **Середа Ю. М.**

Сьогодні, коли доступ до «всесвітньої павутини» є доступним майже